

Týždeň od 5. do 11. júla

POSOLSTVO KRÍŽA: BOŽIA MOC A MÚDROŠŤ (1. KORINTĀNOM 1)

TEXTY NA TENTO TÝŽDEŇ

1Kor 1,17–31; Kol 1,20; 1 Pet 2,24; Sk 13,16–47; 1Kor 2,1–5

ÚVODNÝ TEXT

Ved' slovo o kríži je bláznovstvom pre tých, čo sú na ceste k záhube, nám však, ktorí smerujeme k spásu, je Božou mocou. (1Kor 1,18)

Pohanský rímsky spisovateľ a rečník Cicero vyzýval svojich spoluobčanov, aby na kríž ako nástroj popravy radšej ani nepomysleli. Hoci Cicero zomrel približne polstoročie pred Kristovým narodením, jeho slová jasne dokumentujú hlboký odpor, ktorý Rimania ku krížu prechovávali. Považovali ho za niečo také potupné, že o tejto téme nemali slušní ľudia ani len uvažovať.

Pavol však napísal, že „slovo o kríži... je Božou mocou“ (1Kor 1,18). Pre Pavla bol kríž nástrojom zmierenia medzi Bohom a človekom (Ef 2,16; Kol 1,20), najmocnejším symbolom Ježišovej pokory (Fil 2,8) a miestom, kde bol splatený náš nesmierny dlh (Kol 2,14).

Pavlovou kľúčovou odpoveďou na krízu v Korinte bolo posolstvo kríža. Už pri prvých riadkoch 1. listu Korintānom je zrejmé, že apoštola mimoriadne trápil jeden zásadný problém – nejednota a rozdelenie zboru. Pavol považoval situáciu za natoľko vážnu, že hneď po úvodných pozdravoch (1Kor 1,1–3) a slovách vďaky (1Kor 1,4–9) otvoril práve túto tému (1Kor 1,10–17). Počas tohto týždňa budeme uvažovať o tom, ako mocné posolstvo kríža prináša riešenie nielen na tento nepokoj, ale aj na ďalšie problémy, ktorým korintskí veriaci čelili.

OSNOVA LEKCIE

Témou druhej lekcie je Kristov kríž (teda Jeho smrť a vzkriesenie), ktorý tvorí základné východisko nielen 1. listu Korintānom, ale aj celej Pavlovej služby. Hoci sa príbeh o ukrižovanom Spasiteľovi môže neveriacim zdať ako „bláznovstvo“, v skutočnosti je samotnou podstatou evanjelia.

- 1Kor 1,17.18: Evanjelium o kríži ako Božej moci (nedeľa)
- 1Kor 1,21–23: Posolstvo kríža ako „bláznovstvo“ pre neveriacich (pondelok)
- 1Kor 1,18: Kristova obeť ako cesta k našej spásu (utorok)
- Sk 13,38.47: Pavlovo poslanie: kázať Krista všetkým národom (streda)
- 1Kor 1,24–29: Kristov kríž ako prejav Božej moci a múdrosti (štvrtok)

EVANJELIUM KRÍŽA

¹⁷Kristus ma totiž neposlal krstiť, ale zvestovať evanjelium, nie však múdrosťou slova, aby Kristov kríž nebol vyprázdnený. ¹⁸Ved' slovo o kríži je bláznovstvom pre tých, čo sú na ceste k záhube, nám však, ktorí smerujeme k spásu, je Božou mocou. ... ²⁸Boh si vyvolil, čo je v očiach sveta neurodzené a opovrhované; áno, vyvolil si to, čo nie je, aby zmaril to, čo je, ²⁹aby sa nik pred Bohom nevystatoval. ³⁰Vy ste však z neho v Ježišovi Kristovi, ktorý sa nám stal múdrosťou od Boha, spravodlivosťou a posvätením i vykúpením, ³¹aby – ako je napísané, *ten, kto sa chváli, nech sa chváli v Pánovi*. (1Kor 1,17.18.28–31)

Pavol zdôraznil, že posolstvo kríža je pre nás Božou mocou. Neprekvapuje preto, že bol rozhodnutý kázať len „Ježiša Krista, a to ukrižovaného“ (1Kor 2,2).

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Akú dôležitú myšlienku Pavol zdôrazňuje vo veršoch 1Kor 1,17–31?

V pasáži 1Kor 1,18–31 Pavol stavia do protikladu ľudskú obmedzenosť a Božiu múdrosť. Kríž je miestom, kde sa naplno ukazuje skazenosť človeka a zároveň nekonečná Božia добрota. Celú túto časť uvádza apoštol kľúčovou myšlienkou z 1Kor 1,17: Kristov kríž nesmie stratiť svoj hlboký význam a moc. Preto musí byť zvest' o kríži jadrom a ústredným bodom celého nášho zvestovania (pozri aj 1Kor 2,2).

Pavol zdôrazňuje, že jeho poslaním nebolo krstiť, ale zvestovať evanjelium kríža. Toto tvrdenie si vyžaduje dve dôležité poznámky. V prvom rade, grécke sloveso *apostelló* („poslať“) má rovnaký koreň ako slovo „apoštol“. To potvrdzuje, že jadrom Pavlovho apoštolského povolania bolo práve kázanie dobrej správy. Po druhé, Pavol týmto neznížoval význam krstu. Svojou kritikou mieril na tých, ktorí prikladali neprimerane veľkú váhu osobnosti krstiteľa a zabúdali na to najpodstatnejšie – na Ježiša Krista, v mene ktorého boli pokrstení.

Keď Pavol hovorí o „múdrosť slova“ (1Kor 1,17), netvrdí tým, že kultivovaný rečnícky prejav je nesprávny. Chce zdôrazniť, že ľudská učenosť nesmie zatieniť samotnú podstatu kríža. Termín naráža na vtedajšiu grécko-rímsku rétoriku, ktorá si zakladala na forme. V Aténach „na logiku odpovedal logikou, na poznanie poznaním a na filozofiu filozofiou“. Neskôr si však uvedomil, že „jeho úsilie prinieslo len málo ovocia“. Rozhodol sa preto „v Korinte pracovať inak. Chcel totiž upútať pozornosť bezstarostných a ľahostajných obyvateľov. Nechcel nič úporne dokazovať ani sa púšťať do debát. Medzi obyvateľmi Korintu nechcel kázať nič iné, iba Ježiša Krista, a to ukrižovaného“ (1Kor 2,4).“ (AA 244; PN 141)

■ Akým spôsobom môže prílišná učenosť a zložité rečenie zatieniť posolstvo kríža? Prečo bolo zameranie sa na Ježiša Krista a Jeho obet' na kríži v Korinte úspešnejšie než používanie logiky, vedy a filozofie v Aténach? V akých situáciách však môžu byť logika, filozofia či veda užitočnými nástrojmi pri šírení evanjelia?

APLIKÁCIA

„BLÁZNOVSTVO PRE TÝCH, ČO SÚ NA CESTE K ZÁHUBE“

²⁰Kde je múdry? Kde zákonník? Kde rečník tohto veku? Neobrátil azda Boh múdrosť tohto sveta na bláznovstvo? ²¹Pretože svet z prejavov Božej múdrosti nepoznal Boha svojou múdrosťou, zapáčilo sa Bohu zachrániť bláznovstvom tejto zvesti tých, ktorí veria. ... ²³my však hlásame Krista ukrižovaného – pre Židov síce pohoršenie a pohanov bláznovstvo. ... ²⁵Božie bláznovstvo je totiž múdrejšie ako ľudia a Božia slabosť silnejšia ako ľudia. ... ²⁷Čo je pre svet bláznivé, to si Boh vyvolil, aby zahanbil múdrych, a čo je pre svet slabé, to si Boh vyvolil, aby zahanbil mocných; (1Kor 1,20.21.23.25.27)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Keď Pavol stavia do protikladu ľudskú nerozumnosť a Božiu múdrosť, hovorí, že „slovo o kríži je bláznovstvom tým, ktorí hynú“ (1Kor 1,18). Ide o prvú zo šiestich zmienok o bláznovstve či nerozumnosti v pasáži 1Kor 1,18–31.

Prečítaj si verše 1Kor 1,20.21.23.25.27. Ako nám tieto zmienky o pochybnosti objasňujú Pavlov výrok, že „slovo o kríži je bláznovstvom pre tých, čo sú na ceste k záhube“ (1Kor 1,18)?

V texte 1Kor 1,18 sa pre výraz „bláznovstvo“ používa grécky pojem *mória*. V celej Novej zmluve sa toto konkrétne slovo objavuje len päť ráz a zaujímavosťou je, že vo všetkých prípadoch ide o 1. Korinťanom (1,18.21.23; 2,14; 3,19). Ak vezmeme do úvahy aj odvodené slová, v Novej zmluve ich nájdeme viackrát – pričom veľká časť z nich je sústredená práve v 1. Korinťanom.

Zmienka o „bláznovstve“ v 1Kor 1,18.23 v žiadnom prípade nepodceňuje intelekt Korinťanov. Skôr trefne poukazuje na ich neochotu vôbec uvažovať o pravde evanjelia. V dôsledku toho musel Pavol rázne čeliť nielen ich nemorálnemu správaniu a postoju, ale aj úplnému nedostatku súdnosti, či dokonca otvorenej vzbury proti Bohu. Prečo preto sa Pavol tejto téme v celom 1. liste Korinťanom venuje tak podrobne.

Skúsme sa vžiť do Pavlovej situácie v Korinte. Prichádza do prostredia, ktoré si zakladalo na svojej domnejšej vzdelanosti, múdrosti a kultúrnej úrovni. Práve v takomto nastavení začne hovoriť o Ježišovi Nazaretskom, Židovi z Galiley, ktorého Rimania ukrižovali a ktorý potom vstal z mŕtvych, aby priniesol obeť za hriechy nielen Korinťanov, ale aj celého sveta. *Mohol to niekto považovať za serióznu správu? To akože vážne?* Nešlo o žiadnu novú, hlbokomyseľnú filozofickú teóriu, ktorú by vtedajší učenci mohli analyzovať svojimi odbornými metódami. Pre vtedajších rozhladených a vzdelaných obyvateľov Korintu to znelo skôr ako čisté bláznovstvo a nezmysel, nad ktorým len mávli rukou.

Akokoľvek znelo Pavlovo kázanie pohanom nezmyselne, pre mnohých Židov bola zvesť o kríži ešte neprijateľnejšia. Veď ktorý Žid by očakával, že Mesiáša popraví rímska moc? Podľa vtedajších predstáv mal Mesiáš rímsku nadvládu zlomiť a zvrhnúť, a nie skončiť na rímskom kríži.

Pavol mal teda v Korinte od samého začiatku veľmi sťaženú pozíciu. Napriek všetkým týmto prekážkam sa však mnohí ľudia, či už zo židovského alebo pohanského prostredia, rozhodli evanjelium prijať!

Čo z toho vyplýva pre nás?

Bez ohľadu na to, s akým odporom sa stretávame, Boh má svojich ľudí, ktorí sú pripravení prijať pravdu. Našou úlohou je byť k dispozícii, aby si nás Boh mohol použiť a osloviť ľudí všade tam, kde sa nachádzajú – a to aj v prostrediach, ktoré sú dnes morálne rovnako skazené alebo dokonca horšie, než bol staroveký Korint.

APLIKÁCIA

- Pavlova zvesť o kríži znela vtedajším ľuďom ako úplné „bláznovstvo“, pretože priamo útočila na ich intelektuálnu domýšľavosť a kultúrne stereotypy. Prečo mnohí považujú posolstvo o kríži za nezmyselné aj v dnešnej dobe? Čo ti pomáha zachovať si vernosť biblickej pravde v situáciách, keď sa pre svoju vieru stretávaš s výsmechom či nepriateľským postojom okolia?

„NÁM VŠAK, KTORÍ SMERUJEME K SPÁSE, JE BOŽOU MOCOU“

¹⁸Ved' slovo o kríži je bláznovstvom pre tých, čo sú na ceste k záhube, nám však, ktorí smerujeme k spásu, je Božou mocou. ¹⁹Ved' je napísané: *Zmarím múdrosť múdrych a rozumnosť rozumných zničím.* (1Kor 1,18.19)

¹⁹Ved' Boh chcel, aby v ňom [v Synovi] prebývala všetka plnosť²⁰ a aby skrze neho a v ňom zmieril všetko, čo je na zemi i v nebesiach, keď nastolil pokoj preliatím jeho krvi na kríži. (Kol 1,19.20)

On sám na vlastnom tele vyniesol naše hriechy na drevo, aby sme odumreli hriechom a žili pre spravodlivosť. Jeho ranami ste boli uzdravení. (1Pet 2,24)

Odkaz textu v 1Kor 1,18 je natolko jednoznačný, že ho nemožno prehliadnuť. Význam kríža je určený postojom pozorovateľa: pre tých, ktorí sa búria proti Bohu, je kríž nezmyselným bláznovstvom, no pre tých, ktorí túžia po Božej záchrane, je prejavom Božej moci.

**OSOBNÉ
ŠTÚDIUM**

Prečítaj si Kol 1,19.20 a 1Pet 2,24. Čo pre nás Ježiš dosiahol na kríži?

Už sme si ukázali, že pri šírení evanjelia sa nemáme spoliehať na „múdrosť slova, aby Kristov kríž nebol vyprázdnený“ (1Kor 1,17). Na základe tohto textu lepšie rozumieme, prečo Pavol stavia do protikladu k bláznovstvu Božiu moc, a nie ľudskú múdrosť (1Kor 1,18). Kríž totiž popiera všetky ľudské predstavy o múdrosti a ukazuje, že to, čo svet považuje za rozumné, je v Božích očiach v skutočnosti bláznivé.

Grécky text 1Kor 1,18 naznačuje, že tí, „čo sú na ceste k záhube“, nesú následky svojich činov. Textu možno rozumieť takto: „Lebo slovo o kríži je bláznovstvom pre tých, ktorí sami seba ničia.“ Grécke sloveso *apollymi* („zahynúť“, „zničiť“) môže znamenať aj „zahubiť“ (Ján 10,10). V slovenských prekladoch Písma je slovo *apollymi* v nasledujúcom verši (1Kor 1,19) preložené ako „zmariť“ (SEB a SSV), „zničiť“ (SEP) alebo dokonca „zahladiť“ (ROH).

O čo tu ide? Pavol zakladá svoje tvrdenie o hynúcich z 18. verša na Biblii, keď v nasledujúcom verši (19) cituje Božie slová z knihy proroka Izaiáša (29,14). Hoci sa môže zdať, že 19. verš, kde skazu pôsobí Boh, odporuje predchádzajúcej zmienke o pýche, ktorá ničí človeka zvnútra, v skutočnosti o rozpor nejde. Podstata spočíva v tom, že Boh završí skazu toho, čo už aj tak samo smeruje k vlastnému zániku.

V protiklade k tým, čo smerujú do záhuby, výraz „nám však, ktorí smerujeme k spásu“ (1Kor 1,18) ukazuje, že záchrana prichádza výhradne od Boha. Pavol zdôrazňuje, že sme zachraňovaní – nie je to teda výsledok nášho vlastného úsilia. Sami by sme to totiž nikdy nedokázali; zdroj našej spásy leží mimo nás. Zatiaľ čo za vlastnú záhubu si človek môže sám, spasenie mu musí byť darované ako prejav Božej milosti voči hriešnikom. Ako potvrdzuje text v 1Kor 1,21, Boh zachraňuje tých, čo veria. Bláznovstvom sa v tomto kontexte rozumie odmietnutie ponuky, ktorú Boh dal ľudstvu prostredníctvom Kristovho kríža (1Kor 1,30). Kto túto ponuku odmieta, sám nad sebou vynáša rozsudok skazy.

- „Lebo mzdou hriechu je smrť a darom Božej milosti je večný život v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi.“ (Rim 6,23) Akým spôsobom tento verš opakuje to, čo Pavol hovoril v 1Kor 1,18.19? Ako ti tieto slová pomáhajú lepšie pochopiť podstatu záchrany prostredníctvom kríža?

APLIKÁCIA

UKRIŽOVANÝ MESIÁŠ

²⁶Muži, bratia, synovia Abrahámovho rodu, i tí z vás, čo sa bojíte Boha! Nám bolo poslané slovo tejto spásy. ... ³⁸Nech je vám teda známe, bratia, že prostredníctvom neho sa vám ohlasuje odpustenie hriechov a všetkého, čo nemohol ospravedlniť Mojžišov zákon. ... ⁴⁷Lebo tak nám prikázal Pán: *Ustanovil som ťa za svetlo pohanom, aby si bol spásou až do končín zeme.* (Sk 13,26.38.47)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Pavol napísal, že „Židia žiadajú znamenania a Gréci hľadajú múdrosť“ (1Kor 1,22). Skutočnosť kríža – teda koncept Boha a Mesiáša v jednej osobe, ktorý podstúpil ukrižovanie – ani zďaleka nezodpovedala znameniam, ktoré očakávali Židia. Podobne ani pre Grékov nepredstavovala múdrosť, po ktorej túžili. Tento spôsob záchranu úplne odporoval vtedajším všeobecným očakávaniam.

Stačí sa pozrieť na reakcie učeníkov na správu o tom, že by mal byť Ježiš ukrižovaný (pozri Mar 8,31.32; 9,30–32 a 10,32–34), aby sme pochopili, aká neprijateľná a priam šokujúca bola táto predstava, predovšetkým pre židovský národ. Ako sme už spomenuli, Židia očakávali, že Mesiáš bude vojenským osloboditeľom, ktorý zlomí nadvládu Rimanov. K ničomu takému však nedošlo – aspoň nie v zmysle pozemského vojenského víťazstva.

Kým pre kresťanov je kríž už po celé stáročia ústredným symbolom ich viery, pre ľudí v prvom storočí bola predstava ukrižovaného Boha niečím úplne nepochopiteľným a absurdným.

Práve pre šokujúcu povahu zvesti si posolstvo o kríži zaslúži naše najhlbšie uvažovanie. Pohľad na ukrižovaného Mesiáša celému vesmíru jasne ukazuje, kam až bol Boh ochotný zájsť pri naplňaní plánu vykúpenia. Skutočnosť kríža a to, že na ňom zomrel samotný Pán, je pre nás hriešnych ľudí na tejto zemi niečím naozaj ohromujúcim. (O čo viac potom táto udalosť musela otriasť bezhriešnymi bytosťami v nebi, ktoré Pána Ježiša poznali a osobne Ho uctievali!)

Prečítaj si Sk 13,16–47 (sústred' sa najmä na verše 26, 38 a 47). Čo nás táto pasáž učí o význame kríža?

Pavol zdôrazňuje, že jeho poslaním od Krista je zvestovať evanjelium. Preto je jadrom jeho kázania správa o ukrižovanom Mesiášovi (1Kor 1,23), k čomu sa podrobnejšie vracia v 1Kor 2,1–5. Apoštol zostal verný tomuto povolaniu a pri šírení dobrej správy sa nevyjadroval „vznešenosťou slova alebo múdrosti“ (1Kor 2,1). Svoje úsilie sústredil výhradne na osobu Ježiša Krista a Jeho smrť na kríži (1Kor 2,2). Jeho posolstvo „nespočívalo v presvedčivých slovách múdrosti, ale v dokazovaní Ducha a moci“ (1Kor 2,4). Ukázal tým, že ľudská múdrosť je v ostrom kontraste s mocou, ktorá pochádza od Boha (2Kor 2,5).

APLIKÁCIA

- **To, že Mesiáš zomrel na kríži, bolo pre židovské aj grécke myslenie čímsi úplne nepredstaviteľným. Čo nám táto udalosť prezrádza o fakte, že Božie konanie sa nie vždy zhoduje s našimi ľudskými predstavami? Prečo je kľúčové osvojiť si tento princíp práve vo chvíľach, keď sa život nevyvíja podľa našich plánov?**

KRISTUS, BOŽIA MOC A MÚDROŠŤ

²³My však hlásame Krista ukrižovaného – pre Židov síce pohoršenie a pohanov bláznovstvo, ²⁴ale pre povolaných, tak Židov, ako aj Grékov, Krista, Božiu moc a Božiu múdrosť. ²⁵Božie bláznovstvo je totiž múdrejšie ako ľudia a Božia slabosť silnejšia ako ľudia. ²⁶Ved' sa pozrite, bratia, akých si vás povolal! Niet medzi vami mnoho múdrych podľa tela ani mnoho mocných, ani mnoho urodzených. ²⁷Čo je pre svet bláznivé, to si Boh vyvolil, aby zahanbil múdrych, a čo je pre svet slabé, to si Boh vyvolil, aby zahanbil mocných; ²⁸Boh si vyvolil, čo je v očiach sveta neurodzené a opovrhované; áno, vyvolil si to, čo nie je, aby zmaril to, čo je, ²⁹aby sa nik pred Bohom nevystatoval. (1Kor 1,24–29)

V 1Kor 1,19.20.30.31 Pavol poukazuje na priepastný rozdiel medzi Božou a ľudskou múdrosťou, ktoré sú vo svojej podstate nezlučiteľné. Je dôležité postrehnúť, že Pavol nezavrhuje múdrosť ako hodnotu, ale stavia sa proti takej ľudskej múdrosti, ktorá sa vyvyšuje nad Boha. Žiadna ľudská učenosť nedokáže oslobodiť človeka od hriechu. To je schopný urobiť jedine Kristus, ktorý je stelesnením Božej múdrosti. Viac napovie nasledujúca tabuľka.

nám však, ktorí smerujeme k spáse	[slovo kríža] je Božou mocou	1Kor 1,18
pre povolaných	Kristus [je] Božou mocou	1Kor 1,24

Texty 1Kor 1,18 a 1,24 zhodne vykresľujú Krista ako prejav Božej moci, pretože jedine On má silu vyslobodiť človeka z moci hriechu. Ved' „zapáčilo sa Bohu zachrániť bláznovstvom tejto zvesti tých, ktorí veria“ (1Kor 1,21). Slovné spojenia „nám však, ktorí smerujeme k spáse“ (1Kor 1,18), „tých, ktorí veria“ (1Kor 1,21) a „pre povolaných“ (1Kor 1,24) označujú tú istú skupinu ľudí – tých, ktorí vo svojom živote zakúšajú realitu záchrany prostredníctvom viery. „Ved' ja sa nehanbím za evanjelium, lebo ono je Božou mocou na spásu pre každého veriaceho...“ (Rim 1,16).

Kristus predstavuje nielen Božiu moc, ale aj Jeho múdrosť. To znamená, že Boh v Ňom uchopil a vyriešil otázku hriechu – problém, s ktorým si ľudská múdrosť nedokázala poradiť. Pozemská múdrosť sama osebe nedokáže priviesť ľudí k poznaniu Boha (1Kor 1,22). Naproti tomu vďaka Kristovi nadobúdame múdrosť, ktorá vedie k záchrane (2Tim 3,15).

V úvodnom texte (1Kor 1,24–29) si všimni slová ako „bláznovstvo“, „slabosť“, „mocný“ a „múdry“. Čo sa nimi Pavol pokúša vyjadriť?

Keď čítame úsek 1Kor 1,24–29, mali by sme venovať pozornosť pojmom „bláznovstvo“ a „slabosť“. Pavol chce povedať, že z pohľadu ľudskej logiky sa posolstvo o kríži môže javiť ako nezmyselné a slabé. Lenže „Božie bláznovstvo je... múdrejšie ako ľudia a Božia slabosť silnejšia ako ľudia.“ (1Kor 1,25). Tieto slová samozrejme netvrdia, že by Bohu chýbala múdrosť alebo sila; ide o rečnícky obrat, ktorý zdôrazňuje, že aj to, čo sa človeku na Bohu zdá nepochopiteľné, nekonečne prevyšuje akúkoľvek ľudskú schopnosť či poznanie.

- **Zamysli sa nad vyjadrením: „Niet medzi vami mnoho múdrych podľa tela ani mnoho mocných, ani mnoho urodzených.“ (1Kor 1,26) Čo nám tieto slová hovoria dnes?**

**OSOBNÉ
ŠTÚDIUM**

APLIKÁCIA

PODNETY NA ZAMYSLENIE

V knihe *Cesta lásky* si prečítajte kapitolu „Ukrižovanie“ (DA 741–757; CL 482–492).

„Mnohým našim súčasníkom sa golgotský kríž spája s posvätnými myšlienkami. Ukrižovanie vyvoláva slávnostné predstavy. Kríž za čias Pavlových vzbudzoval v ľuďoch odpor a hrôzu. Vyhlasovať za Spasiteľa sveta toho, koho ľudia ukrižovali, by nutne vyvolávalo posmech a odpor. Pavol dobre vedel, ako budú jeho posolstvo v Korinte prijímať Židia i Gréci. ... Medzi jeho židovskými poslucháčmi boli mnohí, ktorých toto posolstvo pohoršilo. Jeho slová budú podľa mienky Grékov celkom nezmyselné. Ak sa týmto ľuďom odváži tvrdiť, že kríž môže ľudstvo povzniesť alebo človeka doviesť k spásu, budú ho pokladať za pomätenca. Pre Pavla bol však kríž tou najdôležitejšou témou. Odvtedy, čo prestal prenasledovať stúpencov ukrižovaného Nazaretského, nikdy neprestal vyvyšovať kríž. V tom čase sa mu zjavila neskonálna láska, ako sa prejavila v Kristovej smrti, a to spôsobilo v jeho živote obdivuhodnú zmenu. Vďaka nej sa všetky jeho plány a úmysly dostali do súladu so zámermi neba. Odvtedy bol novým človekom v Kristovi. Na vlastnej skúsenosti spoznal, že ak hriešnik uvažuje o Otcovej láske, ako sa zjavila v obeti jeho Syna, a ak sa otvorí nebeskému vplyvu, srdce sa mení a od tej chvíle *všetko a vo všetkom mu je Kristus* (Kol 3,11).“ (AA 245.246; PN 142)

NÁMETY NA SPOLOČNÉ UVAŽOVANIE

1. V Getsemanskej záhrade Ježiš povedal: „Otče môj, ak je to možné, nech ma minie tento kalich. No nie ako ja chcem, ale ako ty.“ (Mat 26,39) Čo hovorí táto modlitba o nesmiernej cene, ktorú Ježiš zaplatil na kríži?
2. Pavol hovorí: „Božie bláznovstvo je totiž múdrejšie ako ľudia.“ (1Kor 1,25) V čom spočíva zásadný rozdiel medzi Božou a ľudskou múdrosťou?
3. Zvest' o ukrižovanom Kristovi bola pre Židov neprijateľnou prekážkou a pre Grékov čistým nezmyslom. Ktoré biblické pravdy, ktoré dnes prezentujeme, narážajú u súčasného človeka na podobný odpor? Prečo?
4. Podľa Pavla „telesný človek neprijíma veci Božieho Ducha“ (1Kor 2,14). Ako teda môžeme ľuďom hovoriť o Ježišovi spôsobom, ktorý by sa dotkol ich srdc? Je možné, že silnejšie než slová na nich zapôsobia naše skutky? Prečo?